

- 19 -

(срещу) -
и Касимиро. Нима ли никаква амбиция, че желяз чика-
ни потесни, не се стремим към власт, а богатството
ни е безразлично.

Джандуя. — Вие сте силни хората.

Орландо. — Въз съм свободен човек. (Свър-
жарката му външак омига, хуба и викор.) Вие вие му-
сай, аз съм много гладен. За да се
борим срещу несправедливостта, трябва да ядем омига
Свържарката. — Франца и предкарително. Се-

сет франка.

Франца.

Арлекин. — Придурет е.

Джандуя. — Уите да гора. Знае ли да действа?

Отдалече и гукат викор.

Орландо. — Но какво става в тоя град?

Гърките биват ликава. Джандуя, Лт.
картъ и Арлекин се спотегнат.

Лткартъ, на висок мост. — Нищо не става в
тоя град и тука всичко е в ред.

Гърките биват ликава.

Орландо, като иде. — Штотинг се махна, Уитте

Добричара да им отговорите?

Арлекин. — Гудено! Отъ где знаете, и тоя господин
е шпионин?

Орландо. — Господине, аз се занимавам с политика
отъ досега дълго време.

Арлекин. — А отъ где знаете, че тие не сме?

Орландо. — Въ не знам дали сте шпиони, гово-
ри, Вие можете да станете много много. Има момичи, когато
половината отъ църквата хора стават шпиони, а другата
половина се отказва да има какво и да е значение, тъй страх да не
познаватъ. Но, ако човек мисли през цялото време за опаз-